

عنوان مقاله:

مرور و بررسی مقایسه‌ای جهتگیری مطالعات آمایش سرزمین در ایران و سایر کشورها

محل انتشار:

پانزدهمین کنفرانس ملی رویکردهای نوین در مدیریت، اقتصاد و حسابداری (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

مسعود حراقی - دانشجو دکتری مدیریت صنعتی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران،

علی درویشی - کارشناس ارشد اقتصاد، رئیس سازمان مدیریت و برنامه ریزی، استان بوشهر

مریم حراقی - کارشناس ارشد مدیریت بازرگانی، دانشگاه لرستان

خلاصه مقاله:

آمایش سرزمین، شامل مطالعه اقدامات مربوط به ساماندهی و نظام بخشی فضای طبیعی-اجتماعی-اقتصادی ملی یا محلی میباشد که اصلی ترین جهت گیریهای توسعه بلندمدت کشور را در یک نگاه جامع از بالا به بخشهای مختلف تعیین مینماید. به دیگر روی، آمایش سرزمین با ایجاد تعامل و تعیین نقش برای هر سه عنصر فضا، انسان و فعالیت و ارائه چیدمان منطقی برای فعالیتهای در عرصه سرزمین میباشد در تدوین برنامه های توسعه ای به عنوان سند بالادست عمل نماید و در کنار برنامه ریزی اقتصادی، پاسخگوی بسیار از مسائل و مشکلات پیش آمده باشد. سابقه ۷۰ ساله برنامه ریزی در ایران، خود نشاندهنده توجه به این عرصه بوده است، اما تعدد جریانهای منفصل برنامه ریزی در ایران و ایراداتی که به اینگونه برنامه-ریزی وارد شده ضرورت مطالعه و بهره گیری از نمونه های موفق تجارب جهانی را خاطر نشان می سازد. در این خصوص باید در نظر داشت، اگرچه بررسی تجارب جهانی در زمینه آمایش نمیتواند الگویی کاملا یکسان را ارائه نماید که بتوان آن را بدون تغییر در تمامی کشورها مورد استفاده قرار داد، اما مرور، نقد و مطالعه آنها میتواند به بهبود و یا ارائه راهکارهای مقتضی برای تجدیدنظر در طرح آمایش سرزمین ملی منجر شود. لذا در این پژوهش ضمن بررسی مطالعات صورت گرفته و ساختار آمایش سرزمین در برخی از کشورها به انطباق و مقایسه آن با شرایط طرح آمایش سرزمین در ایران پرداخته خواهد شد. روش پژوهش در مطالعه تحلیلی- مروری پیشرو، بررسی اسناد و مطالعات مرتبط با موضوع میباشد.

کلمات کلیدی:

مطالعات آمایش سرزمین، ایران، مقایسه تجارب جهانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1431611>

